

verdant Med. p. 13. Suçra. 1, 136, 18. 165, 8. 2, 178, 20. 195, 6. कार्य. 79.
Hit. I, 19. तस्माज्जीर्णो भवेत् मे R. 3, 49, 52. Hariv. 11367. मया जीर्णस्तु
सोऽसुः: von mir verdant MBh. 3, 8623. जीर्णश्च पेनासुः: VARĀH. Brh.
S. 12, 2. — 3) gebrechlich —, alt machen: न यं जरैति शुरैता न मासोः: R.V.
6, 24, 7. alt werden lassen: धूते रत्नानि जरैतं च सूरीन् 7, 67, 10. जर् (ज.),
जरैति unterwerfen, demütigen (ल्यक्तोरे) KAVIKALPADR. im ÇKDra.—
caus. जर्यति (ep. auch °ते) DHĀTUP. 19, 64. VOP. 18, 22. 1) aufreisen, ab-
nutzen, verzehren, altern machen: मर्तस्य देवी जार्यत्यापुः: R.V. 1, 92, 10.
जार्यत्ती (Padap. जर०) 124, 10. उपसौ जार्यत्ती: 179, 1. 7, 75, 5. जीर्णीर्णा लं
जार्यसि सर्वमन्यत् TS. 4, 3, 11, 5. (अधिः) जीर्णीर्णा जार्यत्वात् R.V. 2, 8, 2, 16,
1, 1, 48, 5. सर्वेन्द्रियाणां जार्यति तेऽः: KATHOP. 1, 26. ये — तपसि प्रसक्ता:
— जार्यति देहान् MBh. 3, 12646. जाराजितमर्वाङ् Hariv. 15988. R. 2, 2,
5. जारात्तर्जारैते: पत्तैः 3, 22, 25. व्यक्तं हि जीर्णमाणोऽपि बुद्धिं जार्यते नरः:
MBh. 7, 5967. कस्तु मृत्सहै वोरो पुद्दे जार्यतुं पुमान् 80 v. a. klein kriegen
gen 3, 1939. जार्यत्यापु या कोषं जीर्णमनलो यथा Brh. P. 3, 25, 33. नेयं
जार्यतुं शक्या मासुरैरमैरपि । विषसंसृष्टमत्पर्यं भुक्तमवभिवैतता ॥ R. 5,
47, 24. In den beiden letzten Beispielen aufzehren, klein kriegen und
auch verdaut werden lassen. — 2) verdauen, machen dass Etwas verdaut
wird: जार्यामास तत् (विषम्) — सहानेन MBh. 1, 2240. (एनम्) संभद्य
जार्यत्यापि यथागस्त्यो महासुरम् 3, 422. 13, 4374. 4381. यथा हि बलवा-
न्काश्चादाशन्दिगुणानापि । भुद्वा जार्यते R. 5, 84, 12. तेन (पादपे) तज्जल-
माततं जार्यत्यग्निमातृते MBh. 12, 6838. जीर्णिर्यपते यच्च 6841. — जार्यति
altern (!) DHĀTUP. 34, 9.

— अनु nach, durch Jmd gebrechlich werden, — sich abnutzen, — altern:
अनुजीर्णो वृपलो देवदत्तः । अनुजीर्णा वृपलो देवदत्तेन, अनुजीर्णे देवदत्तेन
P. 3, 4, 72, Sch. विश्वामुनीर्णो इनतः: VOP. 26, 129.

— निः caus. zerreißen, zermalmen: गिरिराष्ट्राद्यत्तारीव पद्मां निः-
रूपन्महीम् Brh. P. 6, 12, 29.

— परि 1) sich abnutzen, altern: वासासि परिजीर्णानि MBh. 4, 332.
परिजीर्णी पञ्चशाकम् welk, alt Suçra. 1, 224, 20. परिजीर्णत् alternd MBh.
1, 5139. 5197. — 2) verdaut werden: परिजीर्णति Suçra. 2, 178, 14. 12. °येत
6. 8. 10.

— प्र verdaut werden: सुखमन्त्रं प्रजीर्णति Suçra. 1, 239, 1. 244, 16.

2. जर्, जरैते sich in Bewegung setzen; sich nähern, herbeikommen (vgl.
चर्): उपैः सूनते प्रयामा जरैत्वं R.V. 1, 123, 5. 7, 76, 6. यावाणीत् तदेवर्यं जरैते
गृथेव वृत्तं त्रिधित्यमद्दक् 2, 39, 1. गवा न सर्गी उपसौ जरैते 4, 31, 8. सयो-
जुवस्ते वाङ्मा घस्मन्यं विश्वश्चन्द्रः । वैष्णव मृत् जरैते 8, 70, 9. प्रातोऽरेवं ज-
रैपेव कापया वस्तीर्वस्तोर्यक्ता गच्छते गृहम् 40, 40, 3. Auch wohl: जरै-
यामस्मदि पर्णेमनीयां पुरोर्वश्चक्मा पात्रमवर्क् nahet euch! weg von uns
(wendet) den Anschlag des Pañi 3, 58, 2.

3. जर्, जरैते (vgl. 1. गर्) 1) knistern, rauschen, vom Feuer: बृक्त-
द्यते: समिधा जरैते R.V. 7, 72, 4. यद्यो जरैत्वं स्वपत्प्र आपुनि 3, 3, 7. 1, 59, 7.
घृतेनाङ्गतो जरैते दवीयुतत् 10, 69, 1. 118, 5. 1, 94, 14. 2, 28, 2. 5, 13, 4.
schnattern, crepare: ऊर्धनं त्या जरैते 8, 2, 12. — 2) sich hören lassen;
rufen, anrufen: NAGH. 3, 14. एष स्य कार्त्तरते सक्तैः: R.V. 7, 66, 9. 8, 2, 16.
अश्चिन्ना ऊर्धवे जरैमाणो श्रूतैः 6, 62, 1. 4. जरैमाणी द्वृत्वे 3, 51, 1. युवामुग्नि-
मष्ठा न जरैते दृविष्णान् 1, 181, 9. तवं व्रताये मूतिभिर्गरामहे 2, 23, 6. 3, 41,
7. युक्तपौवा मृतसौमो जरैते 5, 37, 2. Ueber das möglicher Weise hierher

III. Theil.

zu ziehende जार्यायि R.V. 6, 12, 4 s. NIR. 6, 15 u. Erl.

— प्रति entgegenrauschen: प्रति षीमुग्निरते समिद्धः प्रति विप्रासो मूति-
भिर्णात्तः: R.V. 7, 78, 2. zurufen, begrüßen: (उषसम्) प्रति विप्रासो मूति-
भिर्णरते 5, 80, 1. उमा जरैते प्रति वस्तीर्णिना 4, 45, 5. 7, 73, 3. प्रति वा
रथं नृपती जार्यये 67, 1.

— सम् ertönen: सं ते शुस्तिर्द्ववाता जरैते R.V. 4, 3, 15. सं ते वावाता
जरैतामियं गी: 4, 8.

जर् (von 1. जर्) 1) adj. a) alternd, alt P. 6, 2, 116. Sch. zu AV. Pañt. in
Ind. St. 4, 295(?); vgl. शजार, गोजार. — b) aufreibend, abnutzend, verzehrend;
vgl. शर्वर्णर. — 2) जरैर (wohl m.) Abnutzung, Aufreibung: द्वादशारं नहि
तज्जरैष्य वर्वत्ति जरैत् R.V. 1, 164, 11. जरैप जरैताम् 2, 34, 10. — 3) f. जरैरा
P. 3, 3, 104. VOP. 26, 191. a) das Altwerden, Alter AK. 2, 6, 1, 41. H. 340.
जुरा चिन्मे निर्दितिर्जपसीत R.V. 5, 41, 17. AV. 3, 11, 7. 8, 2, 11. 11, 8, 19, 18,
4, 50, 19, 24, 5. VS. 18, 3. तस्य जरैव मृत्यर्भवति er stirbt nur am Alter
ÇABDAM. im ÇKDra. जर्यविष्टः R. 3, 1, 9. जरामितू, जरामार्क्तं MBh. 1,
3161. जरा प्राप्य 3466. जरा गतः 13, 333. जरा न वास्यते Hariv. 6978.
जरा समुपाति VARĀH. LAGHU. 11, 4. जराम्बित Brh. S. 73, 3. जराजीर्णा
R. 3, 11, 9. BHARTB. 1, 89. Brh. P. 1, 13, 23. जर्या प्रस्तः: 20. Suçra. 1, 3,
20, 4, 11. जरापरिवक्षशरीर 44, 20. 129, 19. RAGU. 12, 2. Hit. I, 103. काले-
नाथ प्रवद्धं मामग्रहीच्छुके जरा KATHAS. 22, 159. जरामु �BHARTB. 1, 29.
जरात्तर्जारैते: पत्तैः R. 3, 22, 25. personif. als eine Tochter des Todes VP.
56. — b) das Sichaufzehr, Verdautwerden: (मथम्) जरा यावत्वं याति
Suça. 2, 473, 14. — c) eine Art Dattelbaum (तोरिका) ÇABDAK. im ÇKDra.
— d) N.pr. einer göttlich verehrten Rākshasi, welche den in zwei Hälften geborenen Garāśāñdhā zu einem Ganzen vereinigte, MBh. 2, 715.
729.fgg. 7, 8224. Hariv. 1810. VP. 436. Brh. P. 9, 22, 8. — Vgl. विजर.

जरैठ (wie eben) Up. 1, 100, Sch. 1) adj. a) hinfällig, alt, bejahr H.
an. 3, 175. Brh. P. 6, 1, 25. 9, 6, 41. Rākṣa-Tar. 2, 170. श्रति० S.I. zu R.V.
1, 123, 1. — b) hart H. 1387. H. an. = कर्कश und कठिन MED. th. 13. —
c) gelblich (die Farbe der alten Blätter) MED. — 2) m. n. Bez. verschiedener die Ver-
dauung befördernder Heilmittel: a) = जीरकं Kūmmel, m. AK. 2, 9, 36.
H. an. 3, 205. n. MED. q. 49. RATNA. 100. = कृजीरीका Nigella indica
Roxb., m. H. an. n. MED. — b) m. = कासमर् RāgāN. im ÇKDra. — c)
n. = कुष्ठिष्ठिं ÇABDAR. im ÇKDra. — d) Asa foetida, m. H. an. n. MED.
— e) eine Art Salz (रुचक, सौवर्चल), m. H. an. n. MED. ÇABDAR. im ÇKDra.
— 3) f. जरैणा a) Alter: भृद्वं जीर्णतो जरैणा मृत्यमिति R.V. 10, 37, 6. 7, 30,
4. विप्रस्य जरैणामुपेयुषः 10, 39, 8. — b) Nigella indica Roxb. RāgāN. im
ÇKDra. — 4) n. a) das Altwerden WILS. — b) Bez. einer der 10 ange-
lichen Arten, auf welche eine Eklipse endet (मोहा), VARĀH. Brh. S. 3,